

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਪੂਰਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦਿਓ, ਇਸ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋਗੇ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਕਿਹੜੀ ਮੇਹਰ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ ਜੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੇਹਰ (ਕਿਰਪਾ) ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲ ਕਦੀ ਉਲਟੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੇ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ :- ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ :- ਜਦੋਂ ਵੀ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਯਾਦ ਦੀ ਰੇਸ ਕਰੋ ਅਤੇ ਬੈਠਕੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਕਿਸ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ। ਇੱਥੇ ਯਾਦ ਲਈ ਏਕਾਂਤ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਕਹਿਣਗੇ - ਬਾਬਾ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਸੋ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਭਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਖ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਉਦੋਂ ਬਣਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਆਏਗਾ। ਉਸਦਾ ਵੀ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਕੋਈ ਜੇ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕੋਈ ਮੇਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਮੇਹਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਕਲਿਆਣ ਅਰਥ (ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ)। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਉਲਟੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਫੀਲ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਮਗ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬੜੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਉਲਟੇ - ਸੁਲਟੇ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਵੀ ਬੜੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੈ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਵੀ ਵਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਦੀ ਮਾਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ। ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੱਲ ਦੇਹ ਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸਾਂੜੇ (ਗਿਰਗਿਟ)। ਸਾਂੜੇ ਨੂੰ ਹੰਕਾਰ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਹਾਵਤ ਵੀ ਹੈ - ਸੁਰਮੰਡਲ ਦੇ ਸਾਜ਼ ਨਾਲ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਾਂੜੇ ਕੀ ਜਾਨਣ...। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਬਹੁਤ ਖੇਟਾ ਹੈ। ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਈ ਏਮ ਮੇਸੂ ਓਬਈਡੈਂਟ ਸਰਵੈਂਟ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਸਰਵੈਂਟ ਅਤੇ ਨਵਾਬੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੂ - ਚਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਕੁਝ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਓ, ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਤੇ ਬਾਬਾ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਮਦਦ ਕਰਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੇ ਇਹ ਖਿਆਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਬੱਚੇ, ਕਿੱਥੇ ਕੋਈ ਗਫ਼ਲਤ ਨਾ ਕਰਨ। ਮਾਇਆ ਇੱਥੇ ਹੀ ਘਸੁੰਨ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਪੱਟ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਏ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਵੀ ਆਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਮੇਸੂ ਬਿਲਵਰਡ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਇਹ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅਜੇ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਆਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਨੂੰ ਵੀ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾ ਸਕਣ। ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯੋਗ ਦਾ ਜੋਹਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤੇ ਤਲਵਾਰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਪੁੱਠੇ - ਸਿੱਧੇ ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਲਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਟਾਈਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਜੇ ਧੰਧੇ ਧੇਰੀ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਆਪਣੀ ਪਦਵੀ ਗਵਾਂ ਦਿਓ। ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖ ਤਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਆਦਿ ਸੰਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਪਰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਗਰੀਬ, ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਇਹ ਬੰਧਨ ਖ਼ਤਮ ਕਰੇ। ਅਭਲਾਵਾਂ ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸੱਚੇ - ਸੱਚੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਬਣੋ। ਚੰਗੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਜੋ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬਗੀਚੇ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ ਜਾਓ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਰੱਖੋ। ਉਹ ਧਨ ਕਮਾਉਣ ਦੀ ਭੋਂਟ (ਮੁਕਾਬਲੇ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਤੇ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਤੇ ਫੇਰ ਵੀ ਖ਼ਾਕ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਸਰਵਿਸ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ

ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੱਚੀ ਸਰਵਿਸ ਜੇ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਕੀ ਸਥੂਲ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਾਪ ਫੇਰ ਵੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਤਾਂ ਕਰਾਉਣਗੇ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰੇ - ਕੱਪੜੇ ਸਿਉਂਦੇ ਹੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਰੁਸਤਮ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਵੀ ਰੁਸਤਮ ਹੋਕੇ ਲੜਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਆਪਣਾ ਵੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਰੁਸਤਮ ਹਾਂ, ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਬੈਗਰ ਟੂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਮਾਇਆ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲਵਾਨਾ ਨਾਲ ਤੇ ਹੋਰ ਹੀ ਲੜਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਦੇ ਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਰਵੈਂਟ ਹਾਂ। ਉਹ ਤੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਹ - ਹੰਕਾਰ ਸਭ ਤੋੜਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰ ਦਾ ਭੂਤ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਇੱਥੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਚਾਂਸ ਹੈ। ਘੁੰਮਣ - ਫਿਰਨ ਦਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਫੁਰਸਤ ਵੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਚੱਕਰ ਲਾਓ ਫੇਰ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਬੁੱਧੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਗਈ? ਇਹ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਫੀਮੇਲ ਵੱਖ, ਮੇਲ ਵੱਖ ਹੋਣ। ਫੀਮੇਲ ਅੱਗੇ ਹੋਣ, ਮੇਲ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਏਕਾਂਤ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਏਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋ ਸੀ ਉਹ ਬਹੁਤ ਨਿਡਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਜਾਨਵਰ ਆਦਿ ਕੋਈ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਜੋ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਰਜੇ ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋ ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਸੀ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਤਮੋਪ੍ਰਯਾਨ ਹੋਣ ਨਾਲ ਤਾਕਤ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਇੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਚਾਂਸ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਕਮਾਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤੇ ਕਮਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਬਾਬਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਕਰਣਗੇ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਾਧੂ ਲੋਕੀਂ ਆਦਿ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਿੰਨ ਬਣਕੇ ਆਪਣਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਉੱਪਰ ਲਾਓ। ਜਿੰਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਬੋਲਿਆ ਸਾਨੂੰ ਕੰਮ ਦਿਓ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤੇ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਮੱਥਾ ਮਾਰੇ ਅਸੀਂ ਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਵੇਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਦੀ ਜੋ ਰਸਮ ਹੈ ਉਹ ਗਿਆਨ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਬਾਪ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤਿੱਖਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਮਿਲਦੇ ਹਨ - ਘੁੰਮਣ ਫਿਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਤਾਂ ਘਰ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ, ਰਾਜਾਈ ਵੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ - ਬੈਠੋ ਡਿੱਗ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੇ ਫੇਰ ਹੱਠਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਗੱਲ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਬੈਠੋ - ਬੈਠੋ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ, ਖਾਂਦੇ - ਪੀਂਦੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਬੈਠੋ - ਬੈਠੋ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਓ। ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੱਟਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਭੋਗ ਆਦਿ ਦੀ ਵੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਨਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਨਾ ਯੋਗ ਹੈ। ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਏ, ਉਹ ਅੱਜ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਆਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਡਰਾਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਬਾਪ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਸ ਤੇ ਵੀ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਤੋਂ ਆਏ ਹਾਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਣ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣਿਆ ਹੈ ਫੇਰ ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਭਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੜਾ ਵੱਡਰਫੁੱਲ ਖੇਡ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਪੂਰੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਫੇਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਬੁੱਧੀ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸਤਾਦ ਟੀਚਰ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਉਸਤਾਦ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਬੜੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ 6 ਵੱਜੇ ਤੱਕ ਸੁੱਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਇੱਕਦਮ ਨੱਕ ਤੋਂ ਫੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤੇ ਮੰਮਾ - ਬਾਬਾ ਵੀ ਸਭ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਰਮ ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਸਾਨੂੰ ਵੇਖਕੇ ਹੋਰ ਕਰਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਮਹਾਂਰਥੀ, ਘੋੜਸਵਾਰ, ਪਿਆਦੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਬੜੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੰਦਰ ਸੁੱਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਹਰੋਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛੇ ਫਲਾਣਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਤੇ ਕਹਿਣਗੇ, ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਅੰਦਰ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ। ਕੀ - ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਪੂਰਨ ਤੇ ਕੋਈ ਬਣਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿੰਨੀ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਮਾਰੇ ਚਾਹੇ ਪਿਆਰ ਕਰੋ, ਅਸੀਂ ਤੇਰਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ। ਇੱਥੇ ਤੇ ਥੋੜੀ ਗੱਲ ਤੇ

ਰੁੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕਮੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਜੇ ਲਿੱਖੇ। ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਲਿੱਖਣ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਭਰੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਿੱਧ ਕਰੋ - ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ।

ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਨਸ਼ਾ ਚੜਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਖਤਮ। ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕਮਾਈ ਕਰ ਯੱਗ ਨੂੰ ਦੇਈਏ, ਇਵੇਂ ਖਿਆਲ ਰੱਖ ਆਪਣਾ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਫੇਰ ਆਪਣਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਕਰੀਏ, ਉਹ ਕਰੀਏ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੀਜ ਬੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਹੁਣ ਵੀ ਬੋਣਗੇ। ਯੱਗ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਚਿੰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮਦਦ ਕਰੋ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕੀ? ਭਗਵਾਨ ਕੋਲੋਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਲਾਡਲੇ ਬੱਚਿਓ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਦੋਨਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸੰਗਮ ਤੇ ਖੜੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ! ਬਾਪ ਦਾ ਪਾਰੂ ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਹੈ। ਘੁੰਮੇ ਫਿਰੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਟਾਈਮ ਵੇਸਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ। ਡਰਾਮਾ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਠਦੇ - ਬੈਠਦੇ ਸਾਰਾ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, ਇਹ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਬਾਕੀ ਧੰਧਾ ਆਦਿ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਕਰੋ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਲਈ ਟਾਈਮ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਵੀਟ ਬਾਪ ਅਤੇ ਸੂਰਗ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤੇ ਅੰਤ ਮਤੀ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਬੱਸ ਬਾਬਾ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਏ ਕਿ ਆਏ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਸਾਹ ਵੀ ਸੁਖੇਲਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹ ਵੀ ਸੁਖਾਲੇ (ਸੁੱਖ ਵਾਲੇ) ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪੇਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੇਣ - ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਫਾਸਟ (ਉਪਵਾਸ) ਰੱਖਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੁੱਖੀ ਹੋਕੇ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਖਾਓ ਪਿਓ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤੇ ਅੰਤ ਮਤੀ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਮਰਨਾ ਤੇ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁੱਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਦਾ ਯਾਦ ਰਹੇ - ਜੇ ਕਰਮ ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਸਾਨੂੰ ਵੇਖ ਹੋਰ ਕਰਣਗੇ।... ਇਵੇਂ ਆਰਾਮ - ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ ਜੇ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਹੋਵੇ। ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਪੇਹੀ ਮਦਦ ਕਰ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਧੰਧੇ - ਧੇਰੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਬਿਜੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਲਈ ਟਾਈਮ ਹੀ ਨਾ ਮਿਲੇ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਬਹੁਤ ਖੇਟਾ ਅਤੇ ਖਰਾਬ ਹੈ, ਇਹਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਮੁਕਤ ਭਵ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗਠਨ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਉਤਨੀ ਵੱਡੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਆਪਣੀ ਸੇਫਟੀ ਓਦੋਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਾ ਦੇਖਣ, ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਾ ਸੁਣਨ। ਆਪਣੇ ਸਵਚਿੰਤਨ ਵਿਚ ਰਹਿਣ। ਸਵਚਿੰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਸੁਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੀ ਬ੍ਰੇਕ ਨੂੰ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਬਣਾਓ। ਦੇਖਿਆ - ਸੁਣਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਿਆ ਕਲਿਆਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫੁੱਲਸਟਾਪ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਖੁਸ਼ਨੁਮਾ ਜੀਵਨ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਨ।
